

למה גברים הולכים לזונות?

עשרות מחקרים בוצעו בישראל על נשים בזנות, אולם כמעט אף אחד לא טרח לבחון מיהו הלקוח. מהם המניעים שלו, מה הסיפור שהוא מספר לעצמו, איך הוא מרגיש בתוך החוויה הזו, איך הוא מרגיש אחריה, מתי הייתה הפעם הראשונה שלו ומה הוא מספר לבת הזוג שמחכה לו בבית. שלוש נשים פמיניסטיות בחרו לצלול, כל אחת בדרכה, לעולמם של צרכני הזנות ויצאו ממנו עם הרבה כעס - אבל גם עם המון חמלה

אור סופר פורסם: 23.09.20 | 10:46

על ספה מעופשת בדירה דיסקרטית בחיפה יושבות שלוש נשים. שתים מהן הן נשים בזנות שזקוקות לטיפול רפואי. השלישית היא אחות שהגיעה למקום כדי להעניק להן את הטיפול הזה. אל הדירה נכנס לקוח. הוא מחליף כמה מילים עם הסרסור שעומד שם. פתאום הסרסור צוחק.

"את שומעת?", הוא פונה לאחות, "הוא בחר בך. מה את אומרת?".

האחות, ענבל פרן פרח, בת 41 מקיבוץ חנתון בגליל, הרימה את הראש והביטה בו. כבר שנים היא עובדת במרפאה ניידת שפועלת תחת משרד הבריאות ומעניקה שירות רפואי וסוציאלי לנשים בזנות. זירת הזנות היא ביתה השני. מדי ערב היא עוברת בין בתי הבושת של הצפון, מספקת עזרה ראשונה לנשים שזקוקות לה. במסגרת תפקידה, זו הייתה בערך הפעם המיליון שבה ראתה צרכן זנות מול העיניים - ועדיין, במובנים מסוימים הייתה זו הפעם הראשונה.

כתבות נוספות למנוי ynet+:

"זנות זה הדבר הכי נורא שקרה לי. ועדיין, אם אפול, הייתי חוזרת לשם"

הצעות מיניות ותמונות עירום: זו האפליקציה החדשה שהורסת לילדים שלכם את החיים

"גברים מדברים על מין - אבל לא בכנות"

רוצים לפספס אף כתבה? הירשמו לערוץ הטלגרם שלנו

"בעבודה בניידת אני ממוקדת כל-כולי בנשים. רואה רק אותן. אני הופכת אותן ללא שקופות מבחינתי, ואת כל יתר השחקנים בשדה - לקוחות, סרסורים, מפעילות - לשקופים לחלוטין. כדי לבצע את העבודה שלי כמו שצריך, הצבתי חסם בחר - להסתכל אף ורק על מי שאני מעניקה לה טיפול. לפיכך, מעולם לא נתתי את דעתי באופן רציני ומעמיק ללקוח הזנות: מהם המניעים שלו להגיע לכאן, מה הסיפור שהוא מספר לעצמו, איך הוא מרגיש בתוך החוויה הזו, איך הוא מרגיש אחריה, מי יודע שהוא נמצא כאן, מתי הייתה הפעם הראשונה שלו. מעולם, עד אותו הערב.

"ישבתי שם, לבושה בבגדים מלאים, רכוסה עד הסנטר בסוויטשירט עם לונגו של משרד הבריאות, ובכל זאת הוא לא הבחין בהבדל. מבחינתו הוא ראה עוד אישה, אחת מהמנוון שמוצע לו, והוא בחר בי כמו שבחרים מוצר על המדף. הבנתי שהוא לא ראה אותי, ובנקודה הזו בדיוק נמלה בליבי החלטה: אם הוא לא ראה אותי, אני אראה אותו".

"זנות היא אירוע רב נפגעים"

הערב ההוא הוא ראשיתו של מחקר איכותני יוצא דופן שערכה פרן פרח במסגרת לימודי המאסטר שלה בחוג למגדר באוניברסיטת בר אילן. המחקר שלה, שזכה לשם "חוויות המשתמש", מעניק מבט מעמיק אל תוך עולמם הפנימי של גברים צרכני זנות. זהו מחקר שמבקש לשמוע את הצד של הצרכן, לראות אותו בעיניים אנושיות ולהבין את הפגיעות שלו. זנות היא אומנם כר פורה למחקרים, בעולם בכלל ובישראל בפרט, אולם מעטים הם החוקרים שביקשו להפנות את הורקור לצרכן עצמו - ומבין אלה, מעטים ממש טרחו לשוחח באמת עם הגברים הרבים שמשלמים עבור מין. בישראל, פרן פרח הייתה הראשונה. היא פרסמה באינטרנט הומנה לריאיון המיועדת לאנשים שצורכים מין מכל סוג שהוא, ופתחה עבור המטרה כתובת מייל ייעודית. את ההומנה היא הפיצה לכל עבר, מקבוצות של מילואימניקים בפייסבוק, דרך פורומים של סקס וכלה בקבוצות וואטסאפ של חברים. כ-30 גברים יצרו עימה קשר. כולם רצו לדבר.

"עבור כל המרוויינים הצריכה הייתה בגדר סוד" (Shutterstock: 00795)

"בסופו של דבר נכנסו 14 מרוויינים למחקר. עם כל אחד מהם שוחחתי שעה וחצי-שעתיים, שיחה עמוקה וקשה. זה היה ריאיון פתוח. לא הגעתי עם שאלה אחת ספציפית כמו 'למה אתה עושה את זה?', פשוט רציתי לשמוע את הכרונולוגיה. התחלתי את הריאיון עם 'תספר לי על הפעם הראשונה', ומשם זה התגלגל. הגברים שהגיעו להתראיון היו כאלה שעשו עם עצמם אישהו תהליך שבו הם בחרו לספר. איש לא הכריח אותם. הם הגיעו מיוזמתם. עבור כל המרוויינים שלי צריכת הזנות הייתה סוד שהם חשפו בפניי, קצת כמו וידוי בפני כומר. הסוד הזה, בהרבה מהמקרים, פתח עוד הרבה סודות".

את אישה פמיניסטית שמטפלת בקורבנות זנות למחיייתה. למה לתת קול לאנשים האלה?

"בעבר, הווא, שבו נשבר הקיר והעויתי להסתכל על כל השחקנים בשדה, הבנתי שאני נמצאת באירוע רב-נפגעים. להסתכל על זנות רק כקורבן ומקרבן אומר להביט בתמונה בשטחיות. המחקר שלי חייב אותי לראות תמונה רחבת ממדים. הרגשתי שאני חייבת להראות לעולם תמונה קצת יותר מורכבת משחור ולבן, כי משהו פה לא הוגיו. אני מכירה גברים. אני לא יכולה לסמן את כולם כרוע מוחלט.

"לצד הכנס, פיתחתי המון חמלה לגברים האלה. כשאדם מתחזק סוד, כל החיים שלו מתלככים מהסוד הזה. צרכני הזנות, ממש כמו הנשים בזנות וממש כמוני, כמי שמעניקה להן טיפול, מבצעים אישהו ניתוק כדי לצרוך את הזנות הזו. הניתוק הזה הוא אף פעם לא טבעי, ואם אדם מבצע ניתוק מכוון אז כנראה שמשוהו קרה שם ואי אפשר להתעלם מזה. פעמים רבות שמעתי ממטופלות שלי, נשים בזנות, את המשפט 'לפעמים אני יותר פסיכולוגית מזונה', וזה רק מעיד על המורכבות. בסופו של דבר, בשביל למנר את הזנות גברים חייבים להיות שותפים שלנו. אין כאן מישהו רע ומישהו טוב. כולם חייבים להיות טובים כדי שמשוהו ישתנה".

לזיין בהחלטיות

המחקר של פרן פרח העלה שתי סיבות מרכזיות לצריכת זנות. הראשונה היא פחד מחיזור ומתקשורת עם נשים. הזנות מעניקה "קיצור דרך" להשגת אינטימיות עם בנות המין השני, מאפשרת לדלג מעל ההכרח "להתחיל" עם נשים, לחזור, לתקשר, להיפתח.

"את הסיבה הזו ביולוגית במינונים שונים ובדרגים שונות מכל המרוויינים. הידע שנדרש מגברים ונתפס בעינינו ככל כך מובן מאליו - איך מדברים עם נשים, איך מייצרים קשר, איך מקיימים אותו, איך מתחזקים אותו - הוא משהו שהיה להם כל כך קשה, עד כדי כך שהם בחרו לשלם 200 שקלים כדי לקבל קיצור דרך שאיפשר להם לעקוף את מרחב החיזור. בעצם, הקושי נובע מרגשי נחיתות לגבי מידת הגבריות שלהם, מכך שהם לא עומדים במודל הגבריות המקובל, לא מצליחים לבצע את מה שמצופה מהם לבצע כגברים. שמעתי מהם המון אמירות כמו 'אני לא מספיק גבוה', 'אני לא מספיק חזק', 'אני לא נראה מספיק טוב', 'אני לא מספיק אלפא מייל'. הרבה אמירות שמתחילות ב'לא מספיק'. הן מגיעות מתוך תפיסה מאוד דיסטופית של גבריות ונשיות - מה אישה צריכה לעשות ומה גבר צריך לעשות. היו גם כאלה שראו את העיוות בתפיסה הזו, והצליחו להגיד לי 'שמעי, בפועל אני לא באמת חושב ככה, אבל אני חייב לשחק את המשחק כי ככה העולם עובד'".

"אתן מעבירות מסר כפול ונורא קשה להסתדר. סליחה שאמרתי אתן, זה בלגן. אי אפשר להסתדר עם זה. יש לי ידידה שאומרת 'אתה צריך פשוט להתנפל עליה', אז שאלתי אותה - כן? לאנוס אותה? אז היא אומרת: 'לא לאנוס, לזיין בהחלטיות'. אז נשים מצד אחד הן פגיעות וחוששות, והן מוחות על איך שמתייחסים אליהן, ומצד שני רוצות שיתייחסו אליהן ככה"
(חגי, 32, מתוך המחקר של ענבל פרן פרח)

"אני לא יכול, אין לי את הכלים הנפשיים. פשוט אין לי. אין לי את הביטחון העצמי הזה, אין לי את הצ'ארמיות, את הכריזמה, אני לא נראה טוב - לא יכול גם אם הייתי רוצה... תמיד יש תקווה שאני אשיג יחסי מין, ולא עם עזרה. תמיד יש תקווה כזאת, אבל אה... קודם כל, אני לא רוצה להגיע לבחורה ולהיות - פשוט לא לדעת מה לעשות - להיות גרוע. וזה קרה לי. אני לא רוצה להגיע למצב כזה. אז אני רוצה להתאמן מדי פעם. לקבל משוב על עצמי מבחינה מינית" **(ערן, 29, מתוך המחקר של ענבל פרן פרח)**

לראות את הרוזן בנינים אנשיית. ענבל פרן פרח ( )

הסיבה השנייה לצריכת זנות שהתגלתה בתוה של פרן פרח הייתה סיפוק אחד הצרכים הבסיסיים ביותר של בני האדם - הצורך בחום ואהבה. "זה המובן מאליו - שמישהי תראה אותי, שמישהי תרצה אותי. החיפוש אחר אהבה שהוא חיפוש נורמטיבי ואנושי, בשילוב עם חוסר ההצלחה במרחב החיזור, שולח את הצרכנים לשתי פרקטיקות המובילות יחד לצריכת מין בתשלום. האחת היא חיפוש אחר מקום שבו יוכלו לבסס את עצמם מבחינה מינית, ללמוד איך להתנהל במרחב החיזור ובסיטואציות מיניות עם נשים. השנייה היא חיפוש אחר מקום שבו יוכלו להרגיש חום של אישה, לקבל הכלה ולמצוא מרחב אינטימי, ואת זה הם עושים באמצעות GFE".

GFE (חווית בת זוג, Girlfriend Experience), הוא מושג שטבעו צרכני זנות בשיח האינטרנטי. הוא מתאר את הציפייה של הצרכנים מהאישה בזנות להעניק להם יחס שמדמה זוגיות ואפילו התאהבות, כזה שיש בו חום, חיבה יתרה, המין בו מגוון יותר, מתקדם לאט יותר ומתקיימות בו פרקטיקות מיניות שלא מאפיינות זנות "רגילה". בפורומים כמו 'סקס אדיר', צרכני הזנות מעניקים ציונים לנשים לפי מספר פרמטרים כמו מראה, ביצועים מיניים, מחיר או ניקיון. "חווית בת הזוג" הפכה לפרמטר נוסף ומשמעותי מאוד שלפיו מדורגת האישה.

"עד שנולד המונח הזה, שירותי הזנות היו מאוד ברוזים - גבר מניע, משלם, מקבל מין, גומר והולך הביתה. המונח הזה הרחיב את החוויה. נולדה ציפייה מהאישה בזנות שלא תהיה מנותקת, שלא 'תתקתק' את האקט, שתביע חיבה ושתעניק חוויה נעימה. זה כבר לא רק שירותי מין, זה גם לשחק אותה בת זוג. אפשר להתייחס למושג הזה כאל איכס אחד גדול, וזה לניטימי, אבל אחרי שמסיימים להיגעל חשוב להבין שמדובר במונח מאוד משמעותי. מה בעצם הם מבקשים? משהו מאוד אנושי - חום, אהבה, רומנטיקה. הם פשוט מחפשים את כל זה במקום הלא נכון והם משלמים כסף עבור זה. המראיינים חשפו בסיפורים שלהם קשת שלמה של רגשות שהם פיתחו לנשים בזנות - התרגשות, פרפרים בבטן, שברון לב, אכזבה, ציפייה. כל מיני דברים שאנחנו מכירים מעולם הזוגיות".

הייתה מישהי שהייתי אצלה פעמיים, אחרי שנפרדתי מהחברה שלי היה לי קטע שבטח קורה הרבה - שבא גבר לזונה שהוא רוצה להתייחס אליה כאל בת זוג. היא הוציאה לי שחורים, שזה אינטימיות כזאת מוזרה. אשתי הייתה עושה לי את זה" (בני, 42, מתוך המחקר של ענבל פרן פרח)

"הייתי אצלה הרבה והגיע למצב שדיברנו בטלפון ונפגשנו מחוץ לעבודה היינו במערכת יחסים ממש טובה, באישהו שלב היא עזבה ואני לא כל כך מצאתי את עצמי, היא הפסיקה לעבוד, הלב נשבר. כל יום הייתי שולח הודעה או שתיים. פעם אחת שלחתי לה שאני מתגעגע. היא כתבה שסתם אני נגרר אחריה. ואמרת לי שאני רוצה להיות חבר שלה. דיברנו בטלפון ואז שלחתי לה איזה שניים שלושה אסאמאסים והיא התעצבנה וניתקה איתי את הקשר" (גלעד, 39, מתוך המחקר של ענבל פרן פרח)

לצד שתי הסיבות הללו עלו בריאיונות סיפורים רבים שהתייחסו לפגיעות של גברים בתוך צריכת הזנות. חלקם סיפרו על אלימות בבית, פגיעה מינית בילדות ובנערות, חוויות טראומטיות ודחיות חוזרות ונשנות. הם עצמם קישרו את החוויות הללו לצריכת הזנות, לחיפוש שמגיע מחוסר, מהעדר.

"הפתיע אותי לנלות עד כמה הכסף הוא נון אישי" (פרן: Shutterstock)

מה הם מספרים לעצמם על הנשים? איך הם רואים אותן?

"אין פה תשובה אחת. אותו מראיון יכול לומר לי 'אני נכנס לתוך התקנת האלה ואני בעצם בא כדי לאונן בתוך אישה', ודקה אחר כך לומר שהוא רואה את המצוקה של הנשים האלה, ועשר דקות אחר כך שהוא מאוהב עד מעל הראש באישה בונות. שמעתי את הסתירות האלה לכל אורך הדרך. אחד המראיינים, איש חינוך נשוי עם ילדים, אמר לי 'אם תהיה הפננה נגד צריכת זנות מתחת לבית שלי, אני יורד ומצטרף'."

עד כמה הכסף משחק תפקיד בסיפור?

"הפתיע אותי לגלות כמה הכסף הוא נון-אישיו עבורם. הכסף הוא פשוט קיצור דרך להרבה דברים. אם אני רוצה לראות סרט ולא לזו מהספה או אני משלמת על נטפליקס, או בונות זה אותו הדבר. אף אחד מהם לא צריך רק סוג מסוים של זנות. לכולם היו גם חוויות של 15 שקלים בונות רחוב ליד התחנה המרכזית וגם חוויות של 800 שקלים בדירות דיסקרטיות אקסקלוסיביות בבת ים. ההחלטה איזו זנות לצרוך היום כלל לא קשורה באישה עצמה ובשירת שהיא מספקת, אלא בתחושה שהם קמו איתה הבוקר - כמה אני אוהב את עצמי היום? כמה אני מעריך את עצמי היום? האם אני שמח או עצוב? כמה כסף זה עולה לי? משקף את החוויה הפנימית שלי כלפי עצמי, והחוויה הזו משתנה כל יום. שאלה נוספת שהתשובה עליה משתנה היא מהו הדבר שלו אני זקוק באותו הרגע - מישהי שתאהב אותי ותקשיב לי או מישהי לנמור בתוכה."

מזכיר קצת ארוחה במסעדת שף מול רכישה של מנת פלאפל ברחוב בעמידה.

"בדיוק. גובה התשלום הוא בהתאם לחשק באותו הרגע, והחשק משתנה."

הולך לזנות? תרים טלפון

ב-2017, כשפרץ פרע עווד שקודה על התוה שלה, נפתח בישראל הגיון סקול הראשון - בית ספר לצרכני זנות. לא מדובר בבית ספר במונח הפיו של המילה, אלא בעמוד פייסבוק המומין צרכני זנות להתקשר למספר המפורסם בו ולשוחח על הצריכה שלהם. עבור האדם הסבי, ייתכן שמדובר ברעיון תמוה. עבור עידית שמש הראל, 50, מפעילת בית הספר והאישה שהעבירה שעות על גבי שעות בשוחות עם נברים מצורכים מין בתשלום, הפתיחה של גיון סקול הייתה רק אבן דרך נוספת במאבק ארוך השנים שלה בזנות.

"עשר שנים ניהלתי את 'תודעה' (עמותה להסברה ולהעלאת המודעות למאבק בזנות בישראל - א"ס). כל הפעילות שלי עסקה בחינוך ובשינוי תודעה והתפיסה של מהי זנות, איך מגיעים אליה, מה קורה לאישה שנמצאת בתוכה ולגבר שצורך אותה. לצערי, צרכני הזנות מקיפים אותנו, ולמרות שאנחנו בוחרות להכניש אנחנו מכירת אותם - חברים, בני משפחה, קולגות לעבודה. אין להם תג יזהי מיוחד. לא ניל, לא עדה, לא דת, לא מעמד סוציו-אקונומי ולא משלח יד. כולם צרכני זנות או יותר נכון, כולם יכולים להיות. אני מאמינה גדולה בחינוך ובהקעת הליגיטימציה של צריכת זנות. אני מאמינה שברגע שהם יבינו מה הם עושים לאישה ומה הם עושים לעצמם - הם יפסיקו."

מאמינה גדולה בחינוך. שמש הראל (פוסט: שרון אדרר)

"ביוזמת גיון סקול נתקלתי לראשונה בראשית שנות ה-2000, כשנורמה הוטלינג הגיעה לביקור בישראל. נורמה הקימה את בית הספר הראשון בעולם, בסן פרנסיסקו, וקראה לו גיון סקול כי גיון בעגה האמריקאית הוא כינוי לגבר שהולך לזנות. בארה"ב הזנות אסורה הן על הצרכנים והן על נותנות שירותי הזנות, אולם בפועל במשך שנים האכיפה התקיימה כמעט רק על הנשים, כי הן החוליה החלשה בסיפור, ובתי הכלא היו מלאים בנשים בונות. נורמה, שהיא שורדת זנות בעצמה, חברה לפרקליטות המחוזיות וביחד הם הקימו את גיון סקול - מעין סדנת חינוך בנושא זנות שהועברה בימי שבת (בלי להפסיד יום עבודה) במקום אנונימי (ללא שלט בכניסה). נברים שנתפסו צורכים זנות חויבו להשתתף בסדנה הזו כחלק מהעונש שלהם. הנברים שהגיעו לשם שמעו על מחלות מין ועל ההליך הפלילי, כשנקודת השיא הייתה מפגש פנים מול פנים עם נשים שהיו בונות בעבר, שרדו, השתקמו והגיעו להרצות לגברים האלה, להסתכל להם בעיניים ולהבטיח להם מה הם עושים. המודל הזה נרסל את עצמו. כיום ישנם כ-50 מרכזים נעלה ברחבי

ארה"ב. החלטתי שאני רוצה לנסות לפתוח אחד כזה בישראל. פתחתי דף בפייסבוק, קניתי קו טלפון, ארגנתי כרטיסי ביקור ומודעות והומנתי צרכני זנות להתקשר ולשמע ממני מה המשמעות של המעשים שלהם."

הנין סקול של שמש הראל שונה מהותית מהנין סקול המקורי, בשני מובנים: הראשון, מי שיצר קשר עם בית הספר עשה זאת מרצונו החופשי ולא כחלק מהליך פילי; והשני, "סדנת החינוך" התקיימה אך ורק בטלפון. שמש הראל דווקא רצתה להיפגש עם הצרכנים, אולם אחרי ניסיון אחד "מאוד לא מוצלח", כהגדרתה, החליטה להסתפק בטלפונים.

מה קרה במפגש האחד הזה?

"הוא היה איש מאוד לא נעים, לא במראה ולא בריח. אני יושבת מולו ואני חושבת לעצמי, 'רק לשבת פה קשה לי, או אישה צריכה לקבל דבר כזה לתוך הגוף שלה?'. זו מחשבה שקשה לנשום איתה. הוא היה איש ממש דוחה. נפגשנו ליד הקניון, והוא כל הזמן לחץ עליי לעשות איתו סיבוב: 'בואי נלך לפה, בואי נלך לשם, ואני אמרתי לו שבשום פנים ואופן לא, 'אנחנו מדברים ממש פה, על ספסל, ליד בית קפה'. אחרי המפגש הזה החלטתי שעם כל הכבוד לנחישות שלי, אני אסתפק בטלפון."

מי התקשר?

"היו כאלה שהתקשרו שרצו לקבל ממני איזושהי גושפנקה והכרה במעשים שלהם, להסביר לי למה הם עושים את זה - 'תראי, אני התגרשתי, אני לבד, אני בעולם ההיכריות, אני לא מצליח למצוא אף אחד, גם לי מניע, גם אני רוצה מגע של אישה'. היו כאלה שאמרו לי 'הן בכלל מנצלות אותי, הן לוקחות ממני את הכסף, הן מרוזות אותי, היא לא נותנת לי לנמור, היא לא מחייבת, היא רק רוצה את הכסף שלי'. אין לה סבלנות אלי...! - ממש תלונות על השירות. היו כאלה שהתווכחו איתי, שהדיסוננס שלהם מורגש: 'היא אומרת לי שאני חמוד, היא אוהבת אותי, היא אומרת לי שטוב לה, שאני מאמי, שאני מתקן'. הם ממש שכנעו את עצמם שמדובר באיוו מערכת יחסים זוגית שוויונית. כשאת שומעת אותם מדברים ככה, את מבינה מיד את הניתוק שהם נמצאים בו."

"היא אומרת לי שאני חמוד, שהיא אוהבת אותי" (פילר: Shutterstock)

שיחת טלפון שאת זוכרת במיוחד?

"מהפייילוט הצננו שעשיתי, אני יכולה לומר בוודאות שהחלק של הציבור הדתי והחרדי בצריכת זנות גדול מחלקם באוכלוסייה. אחד מהגברים שהתקשרה באופן קבוע היה צעיר חרדי בן 18 מירושלים שמעולם לא צרך זנות, אבל רצה מאוד להתנסות בה. לא הייתה לו אף נפש בעולם שהוא יכול לדבר איתה בצורה גלויה - לא הורים, לא אחים, לא חברים, לא הרב. הוא לא יכול להיות עם אישה עד שהוא מתחתן, והוא נהג להתקשר בקטע של 'תחזיקי אותי כי אני רוצה ללכת'. היו לנו המון שיחות. במשך חודשים הייתי היחידה בעולם שהוא חלק איתה את הקשיים שלו. רק המחשבה על בחור מחצר חרדית ברמות, שמנהל שיחות של שעות עם אישה חילונית פמיניסטית מקריית אונן, מדהימה בעיניי."

בין עשרות המתקשרים היו גם נברים ששמש הראל מזהה כ"מכורים".

"אני מרגיש מכור. הולך כפעם בחודש לדירות בתל אביב, פתח תקווה, ראשון לציון. הייתי בתכנית 12 צעדים, אבל אין לי מוטיבציה ללכת. אני נשוי ושונא את מה שאני עושה. אני לוקח כדורים להורדת דחפים. אני מכור להתרגשות, ללכת למקום, פרי אסור. לדעתי זו בחירה שלה, היא צריכה את הכסף ואני נותן לה מה שהיא מבקשת" (התקשר לג'ין סקול, בן 50)

"אני צרכן זנות מגיל 20 יכול להגיע לפעמיים בשבוע. מרגיש דחף וצורך מיני. לא חושב שיכולה להיות לי זוגיות. אני משקיע את רוב כספי ואיכשהו מסתדר. יכול להגיע גם ל 1000 ש"ל למפגש. לרוב 300, 400, 500. הייתי בכל זירות הזנות. אני מבין את הניצול אבל יודע שאני מכור" (התקשר לג'ין סקול, בן 24)

מה ההבדל בין גבר שצורך זנות לבין "מכור לזנות"? מדובר רק על היקף הצריכה?

"לא רק. מדובר בנישה לצריכה. ההתמכרות ניכרת בדברים שהם אומרים: 'אני חייב את זה לפחות פעמיים-שלוש בשבוע', 'אני נרגע רק אחרי זה', 'אני לא יכול בלי זה'... אחרי כל מפגש מהם הם מתארים בושא, כעס, עלבון ולפעמים אפילו בכי. ההתמכרות הזו מחייבת אותם להיות בשקר, כי בעצם הם זזים בין שני עולמות נפרדים. דירות הזנות ממוקמות לפעמים באזורים לא פשוטים לעיכול, עם עבריות וסמים מסוכנים. אתה עובר מהמקומות האלה רחוקה לעולם שלי... רכמור בשורה מונגות או באיזו משפחה

למטרת איתור עובדים מתאימים יותר לעמדת סגן-מנהל, בסיס הנתונים של חברתנו נבנה על בסיס נתונים של המעבידים בין שני העולמות מאוד קשים. אני מאמינה שעבור נברים מכורים סדנת חינוך של ג'ון סקול לא תעשה שום שינוי, כי זה כמו כל התמכרות אחרת וצריך לטפל בזה בכלים של התמכרות".

תמש כמו פרן פרת, גם עדיית שמש הראל נחשפה בעל כורחה לפניעות מיניות שחוו צרכני הונות בעצמם בתקופות מוקדמות בחייהם.

"בכיתה ה' עברתי תקיפה מינית על ידי המורה שלי. המפגש הראשון עם אישה בזנות היה כשהייתי בן 13-14. התחלתי לאונן וחבר לקח אותי לבורסה ברמת גן. אישה בת 60 עשתה לי מין אוראלי. בהתחלה הלכתי עם חברים, אבל עם הזמן הייתי הולך לבד. בצבא הייתי בחופש ארוך ועבדתי בבר בתל אביב. התחלתי ללכת למסאז'ים עם הרפיה כשהאישה עירומה לגמרי. עוד 50 שקלים אפשר לגעת. אני לא מסוגל להתמודד עם דחייה. אם בחורה שאני מנסה להתחיל איתה מנפנפת אותי, אני מתעצבן ונוקם עם זונה. אני יודע שאנסתי זונות" (התקשר לג'ון סקול, בן 26)

"השיחות האלה היו עמוקות, ופתאום גם הם מתחילים לחשוף כל מיני פגיעות, בין היתר פגיעות מיניות. הרבה סיפורים אישיים כואבים, כי צריכת זנות מניעה לפעמים גם ממקומות כאלה, ואז הייתי עוצרת אותם ואומרת 'שמע, אני לא אשת טיפול' ואני לא רוצה שנגיע למקומות שבהם לא אוכל לתת לך עזרה! אני לא שונאת אותם. פיתחתי איוושהי אמפתיה כלפיהם".

האמפתיה היא אולי חשובה, אבל המטרה האמיתית של שמש הראל, מן הסתם, הייתה להוביל להפחתה משמעותית בצריכת הזנות. איך עושים את זה? מעבירים את הלפיד למדינה. כיום סדנת החינוך של ג'ון סקול היא חלק מחוק הפללת הלקוח, שנכנס לתוקף ב-10 ביולי השנה. במסגרת החוק מי שיתפס צורך שירותי זנות יקבל קנס של 2,000 שקלים, אך כחלופה לקנס הזה תינתן לו האפשרות ללכת לסדנה בת שלושה מפגשים בנושא זנות.

**הלוואה מהבנק?
השתגעתי???**

להלוואה משתלמת <

blender y net
מלוואות בין אנשים

*העמדת הלוואה ותנאיה בכפוף לתנאי החברה

"אני מבחינתי העברתי את הלפיד למדינה", היא אומרת. "אני שמחה שנתתי למקבלי ההחלטות להבין שצריך לטפל גם בנברים, ואני מקווה שימצאו נשים שורדות זנות שיבואו להרצות בתשלום. לא פשוט למצוא נשים שיש להן החוסן הנפשי לעשות את זה. אולי זה יהיה יותר קל בזום".

חשוב לציין כי החוק השנוי במחלוקת אומנם עבר לפני למעלה מחודשים, אולם האכיפה בשטח טרם החלה מכיוון שנכון לימים אלו, השר לביטחון פנים אמיר אוחנה מסרב לחתום על הצו המסמך את המשטרה לתת קנסות לצרכני זנות.

תמונה מגוונת ומלוכלכת

אישה נוספת שבחרה לחקור את הזנות דרך העיניים של הצרכנים היא ד"ר יעלה להב-רז, מרצה בכירה בחוג לאנתרופולוגיה וסוציולוגיה באוניברסיטת בן גוריון. במשך ארבע שנים חקרה להב-רז טקסטים מפורומים שונים של צרכני זנות, ונחשפה לתפיסות העולם של צרכני הזנות, לזרנון המקובל, לתחושות, לחוויות ולדימויים ביניהם.

"אם יש מאפיין אחד לזנות, הוא השתיקה", מסבירה ד"ר להב-רז. "צריכת זנות היא נושא מאוד לא מדובר. זה לא משהו שמספרים עליו לבת הזוג או למשפחה, וגם לא ממש נושא שיחה עם חברים - זו בדיוק הסיבה לחקור את זה. הפורומים האלה הם בעצם המקום היחיד שבו הגברים פותחים את התחושות שלהם לגבי הצריכה".

צריכת זנות היא נושא מאוד לא מדובר. דר. יעלה להב רז (צילום: שלומי יסקי)

בפורומים האלה מתקיימת קהילה מקוננת שהחברים בה מחליפים טיפים הנוגעים להסתרת הצריכה (איך לזודא שהאישה החוקית לא תדע, איך להוציא סכומים גדולים של כסף מבלי שישיתו לב), משתפים בתחושות ובחוויות שלהם בנוגע לצריכה ובעיקר - מעבירים ביקורות על הנשים עבור מה שהם מכנים "שיפור השירות". מדובר בדירוג החוויה במספרים, ממש כמו שמדרגים שואב אבק, צימר בגליל או כל מוצר צריכה אחר.

